

Vaša Svetosti, Vaše Blaženosti, Vaše Eminencije, časní hijerarhi i kleru, predstavnici kršćanskih Crkava, zajednica i organizacija diljem svijeta, braćo i sestre u Kristu:

“Gle, kako je lijepo i kako je ugodno kad braća žive zajedno!” (Psalam 133,1)

Duboko smo dirnuti što ste svi pozitivno odgovorili na našu poniznu pozivnicu da ovim zajedničkim hodočašćem odamo počast uspomeni i baštini Prvog ekumenskog koncila održanog ovdje, u Niceji, prije tisuću sedamsto godina. Unatoč tolikim stoljećima koja su prošla i svim previranjima, poteškoćama i podjelama koje su donijela, ipak pristupamo ovoj svetoj komemoraciji sa zajedničkim poštovanjem i zajedničkim osjećajem nade. Jer nismo se ovdje okupili samo da bismo se prisjetili prošlosti. Ovdje smo da bismo dali živo svjedočanstvo iste vjere koju su izrazili nicejski oci. Vraćamo se ovom izvoru kršćanske vjere kako bismo išli naprijed. Okrjepljujemo se na ovim nadahnutim vrutcima odmora (usp. Psalam 23,2) kako bismo ojačali za zadatke koji su pred nama. Snaga ovog mjesta ne leži u onome što prolazi, nego u onome što ostaje zauvijek. U Niceji je povijest posvjedočila vječnost, činjenicu da je naš Gospodin i Spasitelj Isus Krist pravi Bog od pravoga Boga, istobitan s Ocem (ὁμοούσιος τῷ Πατρί). Utjelovljeni u Nicejskom vjerovanju, takvi izrazi sažimaju i svima prenose vjeru apostola.

Ljubljena braćo i sestre u Kristu, ime “Niceja” dolazi od grčke riječi za pobjedu (νίκη). Kada pali svijet misli na pobjedu, misli na silu i dominaciju, ali mi, kršćani, pozvani smo misliti drukčije. Naš paradoksalni znak pobjede jest nepobjedivi znak križa. To je “ludost” za narode, znak poraza, ali za nas je vrhunsko očitovanje mudrosti i snage Božje. Doista, slavimo pobjedu na ovome mjestu, ali to nije pobjeda ovoga svijeta i “ne kao što svijet daje” (usp. Iv 14,27). Duh Sveti prikladno je izabrao ovo mjesto da Crkvi podari nebesku i duhovnu pobjedu. Apostol Ivan kaže nam: “Pobjeda koja pobjeđuje svijet jest naša vjera” (1Iv 5,4). Nama kao kršćanima apostolska vjera izražena u Niceji naša je pobjeda. Tom vjerom tiranija grijeha uklanja se iz naših života, okovi pokvarenosti se raskidaju, a zemlja se uzdiže k nebu. Nicejsko vjerovanje djeluje poput sjemena za čitav naš kršćanski život. Ono nije simbol minimuma; ono je simbol cjelovitosti. Imajući žar nicejske vjere u srcima, “trčimo trku” kršćanskog jedinstva “koja je pred nama” (usp. Heb 12,1); nadajmo se do kraja milosti koja je obećana “pri objavljenju Isusa Krista” (usp. 1Pt 1,13); i naposljetku, “ljubimo jedni druge, da jednodušno ispovjedimo: Oca, Sina i Duha Svetoga, Trojstvo istobitno i nedjeljivo”. Amen!